

A. J. CHRISTIAN

A
NŐKKEL
CSAK
A BAJ
VAN?

CSAK FÉRFIAKNAK

ÉDESVÍZ KIADÓ

A. J. CHRISTIAN

A
NŐKKEL CSAK
A
BAJ VAN?

ÉDESVÍZ KIADÓ
BUDAPEST

Kedves Olvasó!

Az Édesvíz Kiadó célja megalakulása, 1989 óta, hogy útmutatást, támaszt, kihívást nyújtson azoknak, akik a tudatos önismeret és önfejlesztés egész életen át tartó útjára léptek. A Kiadó csapata azóta is minden nap azon dolgozik, hogy megtaláljuk és megjelentessük azokat a könyveket, amelyek céljai elérésében (vagy keresésében) leginkább segítik Önt.

Ahogy az élet minden területén, könyvkiadói hivatásunkban is a megújulás, az innováció az egyik legfontosabb szempont.

Elkötelezettek vagyunk a nyomtatott és az elektronikus könyvkiadásban egyaránt. Ezért használjuk ki az ebook kínálta lehetőségeket is: ezzel a XXI. századi technikával környezetkímélőbben és az Ön számára is olcsóbban tudjuk eljuttatni Önhöz azt, amit szeretne, mint a nyomtatott verzióval. Ráadásul a régi, boltokban talán már nem is kapható könyveinket digitálisan ismét megtalálhatja.

Az olvasás élménye és szeretete az Édesvíz Kiadó hitvallása: legyen az nyomtatott vagy elektronikus, megvásárolt vagy illegálisan letöltött. Lényeg, hogy az Üzenet, a Könyv eljusson Önhöz.

Ugyanakkor mire Ön ezeket a sorokat olvassa, addigra akár ezernél is több órányi munkánk és jelentős kiadásaink vannak a megjelentetésben.

Ezért hálásan megköszönjük, ha könyvünket illegális letöltés helyett megvásárolja, és ezzel hozzájárul Kiadónk fenntartásához és további könyvek kiadásához. Cserébe mi igyekszünk minden kiadványunkat egyre könnyebben és olcsóbban elérhetővé tenni az Ön számára.

Szívesen fogadunk minden visszajelzést, amelyet megfontolva még többet tehetünk azért, hogy Ön, kedves Olvasó, elégedett legyen Kiadónkkal és könyveinkkel.

Köszönjük együttműködését!
Jó olvasást kíván:

Novák András
alapító tulajdonos

Kapcsolat:
szerkesztoseg@edeviz.hu
www.edeviz.hu

Bevezető helyett

Csodálatosnak tartom a nőket. Egyszerűen lenyűgöző az a szépség és finomság, amely belőlük árad: testük ringatózása és bőrük bársonyossága éppúgy egyedülálló csoda az univerzumban, mint az a szeretet, különleges humor és látásmód, amely új dimenzióba emeli a hétköznapi élményeket. S bizony a legtöbb férfi egyetért velem. Ám mindig eszembe jut egy barátom, aki – nagy számítógépes lévén – a hosszas panaszkodás után a következő hasonlattal zárta a mondandóját: „Pedig a világ legnagyobb találmánya a nő! Csak lenne rajtuk valahol egy reset gomb, amelyet naponta egyszer megnyomva, tisztára lehetne söpörni az agyukat...”

Hát igen. A kérdés az, hogy férfiként miért nehéz ezt a csodát élvezni? Miért csúsznak félre a kapcsolatok, miért érnek véget sárdobálással a házasságok, és egyáltalán, miért tartja a legtöbb felnőtt ember a világ legnehezebb dolgának a párkapcsolatot? A válasz természetesen mindkét félben keresendő, ám ebben a könyvben csak a szebbik nemet vesszük górcső alá.

Bizony urak, ez a könyv elsősorban nektek, a teremtés koronáinak szól – nem véletlen, hogy a férfit gyakran első szám második személyben említem. Mivel a nő bemutatásánál kénytelen voltam általánosítani, próbáld meg nem szó szerint értelmezni a leírtakat, mert sokszor akkor kerülsz közelebb az igazsághoz, ha a mondatokban felcseréled a „férfi” és „nő” szavakat. Mivel mindkét nem magában hordozza a másikat, megesik, hogy a nőies érzelmek említésekor magadra, míg a férfias gondolkodás kapcsán a párodra ismersz. S mivel a párkapcsolatok minden formájában van legalább egy ember, aki a férfias, míg egy, aki a nőies *elvet* testesíti meg, ezért a könyv akkor is

tartalmas és építő lehet, ha homoszexuális vagy leszbikus kapcsolatban éled az életed.

S végül egy baráti jó tanács: nehéz könyv ez. Mert a Valóságot adja a kezébe. Összetöri az illúziók és a hazugságok világát. Ha valamiért nem akarsz szembesülni az Igazsággal, inkább tedd félre, és majd akkor olvasd el, amikor már vágysz a valódi felismerésre – attól nem leszel kevesebb, ha nem akarsz több lenni. Azonban ha kíváncsi vagy a hétköznapiak mögött megbújó elvekre, lépj tovább bátran, mert a könyv tanulságos utazás lehet.

Ám, hogy valóban az legyen, kérlek, olvass nyitott szemmel – ne csak nézz, hanem láss is – és kitárt szívvel; ne csak a párodat, magadat is merd meglátni a sorok között megbújó tükörben. Könnyen lehet, hogy sok mindennel nem értesz majd egyet. Nem baj, sőt, az a jó, ha megvan a saját utad; a nő és a párkapcsolat témáját nem lehet papírral és tintával bemutatni. Amit a Nőről képes vagy felfogni, az csak általános elvek és a többségre érvényes szabályok halmaza. A szó szerint értelmezett tanulság csak falakat és tévedéseket szül, úgyhogy ha egyetértesz a leírtakkal, ketten tévedünk, ha a saját elméletedben hiszel, egyedül tévedsz, ám ha hagyod, hogy a könyv új lehetőségeket és gondolatokat ébresszen benned, közelebb kerülhetsz ahhoz, amelyet úgy nevezünk, hogy...

Valóság.

Az ember és a Nő kialakulása

(avagy miképp kerül sárkány a tojásba?)

A Nő teljes megértése lehetetlen. Meg se próbáld. S nem azért, mert férfi vagy – a nő önmaga számára sem érthető –, egyszerűen csak arról van szó, hogy semmit sem láthatsz át teljesen. A *tökéletes megértéshez* ismerned kellene vizsgálatod tárgyának kezdetét és végét, mert hát mindaddig, amíg a múlt és a jövő ismeretlen, mindig felfedezhetsz olyan információkat, amelyek megváltoztatják az elméletedet. Az univerzumban azonban semminek sincs vége. Idővel minden változik, alakul, formát vált. Úgyhogy.

...úgyhogy a Nő is olyan mondat, melynek a végére sosem kerül pont.

Viszont, mint minden folyamat, a Nő is megismerhető, és törvényeit megtanulva kezelhető. Ez a könyv eléd tárja és összefoglalja ezeket a törvényeket, hogy a kapcsolatod teljesebb, színesebb legyen. Biztos te is tudod, milyen kellemetlen a visszautasítás vagy a magány, mennyire fájdalmas az elválás vagy épp a megszakíthatatlannak tűnő rossz házasság; biztos tapasztaltad már az értelmetlen hisztit, a hajdan kedves lány elsárgányosodását vagy kezelhetetlen hangulatváltozását. Bizony, rossz tapasztalatokért egyetlen férfinak sem kell a szomszédba mennie – egy barátom véleménye szerint minél jobb egy nő, annál több baj van vele. S noha sok férfi osztja ezt a nézetet, én azt mondom, egy kis odafigyeléssel, tudatos szavakkal és tettekkel a problémák nagy része kezelhető, sőt, olykor meg is oldható.

Ha a Valóságot akarod megélni vagy valamennyire megérteni, a vizsgálódást azzal a területtel kell kezdened, amelyet *most* valóságnak élsz meg. Gondolom, logikus, hogy ha már az első lépésed az elképzelések, a hitek vagy az álmok földjére vezet, az utad csak ezekre a területekre vihet. Előbb vagy utóbb természetesen rá fogsz jönni, hogy az, amit most valóságnak gondolsz, nem az – később pedig arra is, hogy de igen –, azonban az Igazságot csak

akkor tapasztalhatod meg, ha az általad valóságnak felfogott alaptól indulsz ki. A Valóság pedig nem a hited, a gondolataid, az érzéseid vagy a véleményed, hanem az Élet.

Az életed.

Bizony, jelen pillanatban csak az a biztos, hogy élsz. Hogy létezel. Hogy olvasod ezt a könyvet. Az, hogy ez a könyv milyen – jó vagy rossz –, csak nézőpont kérdése. Az, hogy papírt tartasz a kezében, vagy csak atomok halmazát, csak nézőpont kérdése. Az, hogy okos vagy buta ember vagy, megint csak nézőpont kérdése. Úgyhogy jelen pillanatban számokra – és minden ember számára – egyetlen dolog valóságos: a létezés. Az a pillanat, amelyet megélsz. S mivel jelenleg a létezésed materiális, ezért ha olyan területeken szeretnéd megismerni a Valóságot, amelyek számokra még ismeretlenek, akkor az anyagból kell kiindulnod. Természetesen belemenekülhetsz bármely elv, vallás, filozófia vagy mester tanításaiba, de *számokra* a Valóság felfedezése akkor is a létezésedből indul, abból a kicsiny gömbből, amelyben látni, hallani, szagolni, tapintani és kóstolni tudod az életet alkotó matériát.

Mivel vizsgálatunk tárgya szintén az anyagi létezésben található, nincs nehéz dolgod a szex nem valóságának megismerésével. Egyszerűen csak oda kell figyelned rá, és meg kell tanulnod fájdalom vagy önhittség nélkül elfogadni azt, amit látsz.

A Nőről első lépésben három valóságos megállapítást tehetsz. Egy: a Nő ember. Kettő: a Nő egyén. Három: noha a Nő testi, érzelmi és gondolati megnyilvánulásai eltérnek a tiédétől, egyazon biológiai és fizikai törvények érvényesek rá is.

Mindezeket az alaptanulságokat azért éri meg levonni az elején, hogy kiküszöbölj olyan általános félreértéseket, amelyeket beléd nevelt a világ. Ugyanis sok kultúra nem, vagy csak épphogy tartja embernek a szex nemet. Ez a valóság szempontjából természetesen tévedés, s noha társadalmilag minden megideologizálható – vallási, filozófiai vagy egyéb

tanokkal –, te is tudod, hogy a nő éppúgy ember és egyén, mint te. Ugyanez vonatkozik a harmadik állításra is: a nyilvánvaló különbségek ellenére – elsődleges és másodlagos nemi jelleg, hajlékonyabb ízületek, az ádámcsutka hiánya stb. – a nő testi fiziológiája éppúgy megegyezik a tiédde, akárcsak érzelem- és gondolatvilága. Az egyik legklasszikusabb közhely szerint, a két nem asztrális és mentális létezése olyannyira eltérő, hogy sosem érthetik meg egymást; sokan hiszik, hogy „a férfiak a Marsról, a nők a Vénuszról jöttek”. A dolgok mélyére nézve azonban megláthatod, hogy mindkét nem érzi a fájdalmat, a szomorúságot, a boldogságot vagy az örömet; mindkét nem használja az eszét gondolkodásra, problémák megoldására vagy alkotásra. Igen, a forma, ahogyan mindezt teszik, más; ahogyan a képességeiket használják, az is, de létezésük törvényszerűségei megegyeznek.

Mindebből az következik, hogy a Nő megismerésének kezdetén olyan alapigazságokkal fogsz szembesülni, amelyek veled kapcsolatban is megállják a helyüket. Ugyanis, amikor egy nő megszületik, és csendesen szuszog az édesanyja mellén, éppúgy ember, mint te vagy bárki más. Nemiségét tekintve már nőnemű, de amikor megindul élete rögös vagy épp sima útján, akkor még „csak” ember.

Akkor még „csak” egy lehetőség.

Tehát ott tartunk, hogy az ember megszületett. Az a folyamat, ahogyan felnőtté és – a lehetőségeihez mérten – egyénné válik, három fő hatásnak köszönhető. Természetesen nem megyünk bele az események teljes elemzésébe, csak annyira boncoljuk fel a témát, hogy a lényeg érthető legyen.

A fent említett hatások a következők:

I. Genetika

II. Energetika

III. Környezet

I. Genetika

A genetika a tudomány viszonylag új és a látszat ellenére igencsak ingoványos területe. Maga a „gén” kifejezés a latin *genos* (eredet) szóból származik. A gén végül is nem más, mint a sejtmag kromoszómájában lévő nukleinsavszakasz-láncolat. A tudomány mai állása szerint a gén az öröklődés egysége, amely általában DNS-ből – olykor RNS-ből – áll. A gyors megértésre a klasszikus genetika a legalkalmasabb: J. G. Mendel a géneket önálló részecskékként képzelte el. Ezek a kromoszóma azon részeit alkotják, amelyek egy adott tulajdonságot határoznak meg, és különféle alakokban – úgynevezett allélekben – léteznek. Voltaképp a génektől függ, hogy az utódon milyen tulajdonságok jelentkeznek, tehát itt dől el, hogy milyen magas lesz egy pici anyuka és egy langaléta apuka gyermeke.

A genetika nem más, mint az öröklődés tana. Létezése valódi: gondolom, nem nehéz felfedezni a rokonok és a rasszok közötti hasonlóságot. Mivel napjainkban már feltérképezték az emberi génállományt, a legtöbb tanult elme hajlamos mindent a gének hatásával megideologizálni. Egyik ilyen kedvencem az a tudományos szösszenet, amely a férfi hűtlenségét tárgyalja: a tétel szerint, amikor a férfi összevissza huncutkodik, az nem megcsalás, hanem a gének parancsa, amely arra hajtja a hímet, hogy a faj fenntartása érdekében minél több helyen hintse el az élet – és a saját – magját. Persze azt nem hozták nyilvánosságra, hogy eme fennkölt tételt férfi tudósok alkották...

Tehát ingoványos talaj ez, amely alkalmas arra, hogy mindent belemagyarázzanak. Nagyjából úgy, mint amikor egy vallási fanatikus minden mocskos tettét Isten parancsára fogja. Azonban az tény, hogy a genetika hatása az élet minden területén jelentkezik. S bizony itt kezdődik a dolog izgalmas része, ugyanis sok kísérlet és tanulmány bizonyítja, hogy a gyermek akkor is tükrözte az anyja vagy az apja *szokásait*, ha sosem találkoztak. Nemcsak a külső formában hasonlítottak, hanem olyan szokásokban is –

kedvenc étel, gesztikuláció, szóhasználat stb. –, amelyet a gyermek csak nevelés útján sajátíthatott volna el. Úgy tűnik, a genetika mélyebb összefüggései túlmutatnak a hétköznapi fizikán.

II. Energetika

Idesorolhatók azok a hatások, amelyek túlmutatnak a genetikán. Ha megfigyeled, minden gyermek egyéniség. Már csecsemőként is észrevehetőek az egyedi én jelei, hiszen ugyanarra a helyzetre máshogyan reagál az egyik, mint a másik. Arról nem is beszélve, hogy minden gyerkőcnek máshoz van tehetsége – s noha a tehetségért felelős gént már megtalálták, arra nem leltek magyarázatot, hogy az adott egyénben miért tudta kifejteni hatását. Bizony, a nagy kérdés az, hogy noha sok ember hordozza a művészetre való hajlamot, miért lesz az egyikből Mozart, míg a másiból kocsmai szájharmonikás. S mielőtt félreértenél: nem az számít, hogy ki hol játszik, vagy mennyit alkoholizál előtte, esetleg közben. A lényeg az, hogy míg Mozart új csodákat alkotott, addig kocsmás barátunk csak régi klasszikusokkal szórakoztatta úri közönségét. Genetikájában mindkettő hordozta a zsenialitást, mégis, míg egyikükben megjelent az *igény* új csodák teremtésére, a másikban nem. S noha sokan védekeznek azzal, hogy egy szerető, gondoskodó és támogató családdal ők is sokra vitték volna, valójában rengeteg sikeres, zseniális ember indult nehéz, hátrányos helyzetből.

A genetika hatása mögött tehát van egyfajta különleges katalizátor, amely beindítja a DNS adta lehetőségeket. Olyan, senkitől sem tanult tulajdonságok – az igény, a vágy, az akaraterő stb. –, amelyek függetlenek minden hatástól, és egyesekben megtalálhatók, míg másokban nem. A tények azt mutatják, hogy minden embernek van egy olyan egyénisége is, amelyet nem határoznak meg a gének. Énjének ezt a másik részét mintha születésekor „hozná magával”, mert hát benne van, valahonnan ott kell lennie. Az emberi

egyéniség ezen részére mindenki más magyarázatot ad. Van, aki a lélekben hisz, van, aki az előző életekben. Mások a sejtemlékezetre vagy a csillagok hatására esküsznek, megint mások a faj közös tudatára. Mivel jelen pillanatban minden magyarázat csak elmélet, nem foglalkozunk velük – ha érdekel a téma, a könyv végén megtalálod az energetika hatásait. Most megmaradunk a valóság talaján, ami azt jelenti, hogy minden emberben van egy „másolat” – a szülőktől, rokonoktól és az adott rassztól hozott genetikai hatások összessége –, és van egy valamilyen okból kifolyólag egyedi, csak rá jellemző én is.

III. Környezeti hatás

Ez határozza meg leginkább az ember *személyiségét és viselkedését*. Nem az érzéseit és a gondolatait, csak azt a formát, ahogyan önmagát kifejezi a világban. Márpedig a viselkedés fontos, mert egy embert a szavaival és a tetteivel azonosítasz; valójában sosem tudhatod, mi van a barátnőd vagy a feleséged fejében, mert számodra csak az a valóság, amit a szavairól és a cselekedeteiről *gondolsz*.

Alapvetően két környezeti hatás, a szülői-nevelői és a társadalmi létezik. Hogy melyik a dominánsabb, erősen függ az életkörülményektől – gondolom, érthető, hogy az a gyermek, aki egy háborús övezetben, az életéért küzdve nő föl a romok között, kevésbé hallgat az öreg, csendes apjára, mint az, akit egy békés világban nevelnek –, illetve a gyermek már korábban említett egyéniségétől, ám a tapasztalat azt mutatja, hogy egy bizonyos életkorig a szülői-nevelői hatás a legerősebb.

Fontos, hogy a lehető legteljesebben megértsd ezt a folyamatot, ugyanis az a nő, akivel randizni akarsz vagy épp már el is vetted, illetve az az ember, akit önmagadnak ismersz, a környezeti hatásnak köszönhetően „gyártódik”. Mindenki önálló, különleges egyéniségnek hiszi magát, pedig csak a szülők és

a társadalom lenyomatát csodálja a tükörben.

Nézz meg egy csecsemőt, aki bizony te is voltál egykor. Mit is láatsz? Hogy a baba önmagában életképtelen. Már működik a vegetatív idegrendszere – levegőt vesz, tud nyelni stb. –, rendelkezik bizonyos ösztönökkel – keresi a cicit, megfeszíti az izmait, ha fázik stb. –, de gondoskodás nélkül elpusztul. Az anyai és az apai ösztön arra való, hogy a faj fennmaradása biztosítva legyen. Mert hát a tiszta, érzelemmentes logika szerint a gyermek nem más, mint teher: állandó felügyeletet igényel, felforgatja az ember életét, sőt, potenciális veszélyforrás lehet a dominanciájára – nem véletlen, hogy az állatvilágban az apa olykor még kölyökkorában megöli hímnemű utódait. Természetesen egy gyermek maga a csoda, és amikor végre megszületik, a legtöbb szülő élvezzi az általa jelentett örömet, de erre az emberi – és a legtöbb – faj csak úgy képes, hogy a felnőtt egyedekben megjelenik a szülői ösztön.

Tehát az ember ösztönösen gondoskodik a gyermekéről. Azonban az ösztön erénye egyben a hátránya is, mert a legtöbb esetben a szülő tudatosság nélkül cselekszik, és ahelyett hogy nevelné a gyermekét, akaratlanul rávetíti a saját személyiségét és lelki problémáit. Gyakran megfigyelhető, hogy a szülő – leginkább a genetika hatására – ész nélkül próbálja a saját képére formálni gyermekét. Az „alacsony formanívó” (hamarosan elmagyarázom ezen fogalom jelentését) klasszikus példája az, amikor egy nőnek fia születik, de mivel lányt szeretett volna, nőies érzelmeket és tetteket vár el a kölyöktől. De idetartozik az is, amikor egy anya folyamatosan piszkálja és alázza a lányát azért, mert fiatalságában csak saját szépségének és életének elmúlását látja. Természetesen az apa is gyakran beleesik ebbe a hibába, amikor nem fogadja el, hogy a fia nem lesz olyan legendás csatár, amilyen az iskolában ő volt egykor, vagy amikor nem veszi észre, hogy gyermeke nem akarja átvenni a családi vállalkozást, esetleg nem akar katona lenni, mint a rokonság összes férfi tagja. S még a „magas formanívón” cselekvő szülő is gyakran az ösztön rabja. Az egyik legklasszikusabb eset az, amikor egy anya görcsösen próbálja megóvni

gyermekét azoktól a hibáktól, amelyeket ő elkövetett, miközben nem veszi észre, hogy ő azért van tisztában a helyzettel, mert anno elkövette, és „megbűnhődött” érte. De idetartozik az is, amikor egy szegény sorban felnőtt szülő mindent meg akar adni a gyermekének, és miközben napi 30 óra munkával keresi a pénzt, nem veszi észre, hogy a kölyök épp a legfontosabbról, róla marad le. S hiába vesz meg minden játékot, és nyomja be a legelitebb iskolába, a gyereknek talán épp arra lenne szüksége, hogy megtanulja az élet lobogó tüzéből magának kikaparni a gesztenyét.

Úgyhogy a szülői gondoskodás ösztönös. Ráadásul nem ér véget a gyerek testénél, és amikor a kölyök értelme elkezd nyiladozni, hevesen veti rá magát a szellemére. Mert hát, ahogy a teste, úgy az elméje is életképtelen: hiába hangoztatja fennhangon sok guru és ezoterikus, hogy a gyerek mindent tud, a valóság az, hogy ha egy gyermeket kihajtasz a mezőre az állatok közé, és egyetlen árva szót sem szólsz hozzá, felnőttkorára ő is állattá, beszédre, művészetre képtelen lényé válik.

Egy gyermeket nevelni kell, nincs is ezzel semmi baj. A probléma ott kezdődik, hogy egy néhány esztendőes gyermek nem ismeri az „én” fogalmát – nem véletlen, hogy gyakran első szám harmadik személyben emlegeti önmagát. Mivel a csecsemő az önmagától működő érzékszervei miatt *öntudatlanul* figyel a környezetére, ezért a világ vele szembeni *viselkedésén* keresztül értelmezi önmagát: ha tett valamit és megjutalmazták, akkor ő jó, ha megbüntetik, akkor rossz. S mivel nem csak a szülő, a társadalom is ugyanezt teszi, ezért a kölyök hamar megtanulja, melyik az a viselkedés, amellyel a világtól kapható jutalmat megszerezheti, a büntetést pedig elkerülheti – ennek a folyamatnak a jele, amikor kialakul az úgynevezett szociális mosoly. S még ez sem lenne probléma, mert hát bizonyos viselkedésekre meg kell tanítani a kölyköt: igenis nézzen körül, mielőtt lelép az úttestre, vagy annak ellenére, hogy a társai elvették a maciját, ne váljon tömeggyilkossá az oviban. A gondok akkor kezdődnek, amikor a szülő már akkor is bünteti a gyereket, ha az nem úgy *gondolkodik*, ahogyan ő, és csak akkor jutalmazza, ha négyévesen minden vendégnek elszavalja „A nagy zöld

disznó a piros égen” című verset.

A legtöbb szülő folyamatosan a saját világfelfogását, gondolkodásmódját, értékítéletét és hitét sulykolja utódaiba. Ezzel – a legjobb szándék ellenére is – csak megnyomorítják az ifjú embert. Ugyanis, ha a gyermek más, mint ők, akkor egész életében küszködni fog a belé nevelt ideákkal, és létezése nem lesz más, mint a megfelelési kényszer görcse. Ha pedig bejön a nevelés, és az utód maga lesz a „tökély”, akkor egyszerűen elvették a kis krampusz életét. Mert amikor egy ötéves kölyök fennhangon hangoztatja, hogy Isten hat nap alatt teremtette a világot, vagy amikor fél mezítláb kimenni a fűbe a bacilusok miatt, vagy amikor az az álma, hogy felnőttként ő is felrobbantja magát a buszon, hogy büszke legyen rá a családja. Nos, akkor a gyerektől elvették a lehetőséget, hogy valódi ember lehessen. S noha mindezek a példák természetesen szélsőségesek, ha megfigyeled, megláthatod, hogy a környezeted visszajelzése miatt arra növekedtél, amerre változtattak. S amikor tisztába kerültél azzal, hogy mit is vár el tőled a világ, elkezdted ennek az elvárásnak megfelelni vagy „csakazértis” ellenállni – gondolom, te is gyakran felkiáltottál már, hogy: „Úristen, pont olyan vagyok, mint az apám!”

Nos, befejezésnek egy kis apróság:

Tény, hogy csecsemőként először a világra figyeltél, mert ösztönösen működtek az érzékszerveid – ha nem így lett volna, most nem élnél. Ám ha már első eszméléseidet a környezeted irányította, te magad felfoghatod valaha a Valóságot?

Tény, hogy gondolkodó elmédet a nevelőid építették fel – ha nem így lett volna, most nem tudnál beszélni, sem önmagadat kifejezni. Ám ha a gondolataidat létrehozó elmédet a szüleid és a társadalmad teremtették, lehetnek valóban saját gondolataid?

Tény, hogy tapasztalataidat a társadalmad értékelte ki helyetted – ha nem így lett volna, most egy zárt intézetben élnél, mert nem tudnád, hogy mit szabad és mit nem, hogy mi a jó és mi nem. Ám ha már a tapasztalatod sem a tiéd, képes vagy te magad eldönteni, hogy mi a valóság és mi nem az?

Az okos azt mondja, hogy: „Elgondolkozom ezeken a kérdéseken.” A bölcs

pedig azt, hogy: „Ugyan már, minek?!”

Tehát ezek voltak azok a hatások, amelyek minden embert létrehoznak. Mindezt csak azért kellett a legelején tisztázni, hogy tudd, amikor a barátnőd vagy a feleséged viselkedése kiveri nálad a biztosítékot, arról általában nem ő tehet. Ugyanis ő, a Nő nincs sehol, te csak a szülei és a társadalma lenyomatát vetted el – ismered a mondást, hogy: „nézd meg az anyját, vedd el a lányát”? S noha tudom, hogy ez az adott helyzetben nem sok vigaszt nyújt, a megoldás lehetőségét közelebb hozza, mert hát csak akkor tudod megállítani a lakásodat eláztató szennyvizet, ha képes vagy megtalálni a törött csövet.

ÉDESVÍZ WEBÁRUHÁZ AKCIÓK • INFORMÁCIÓK

csomagkuldo@edeszviz.hu

00-36-1-320-3642

www.edeszviz.hu

ÉDESVÍZ KÖZÖSSÉG

ÉRDEKESSÉGEK • KÖNYVRÉSZLETEK • JÁTÉKOK

A mindennapokra!

ÉDESVÍZ KIADÓ

ÉDESVÍZ MAGAZIN

EZOTÉRIA • SPIRITUALITÁS • ÉLETMÓD

Interjúk a szerzőkkel, érdekességek a könyvtémákról csak nálunk!

www.edesviz.hu